

Halakhic Process

Bal Tosif / Rabbinic Innovations

I Biblical Injunctions

<p>1. Deut. 4:1-2 1 Now, Israel, hear the decrees and laws I am about to teach you. Follow them so that you may live and may go in and take possession of the land the Lord, the God of your ancestors, is giving you. 2 Do not add to what I command you and do not subtract from it, but keep the commands of the Lord your God that I give you.</p>	<p style="text-align: right;">דברים ד, א-ב</p> <p>(א) וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל הַחֻקִּים וְאֶל הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבְאַתֶּם וּיְרִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְקַוֶּה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: (ב) לֹא תוֹסֵפוּ עַל הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרַעוּ מִמֶּנּוּ לְשִׁמּוֹר אֶת מִצְוֹת יְקַוֶּה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם:</p>
<p>2. Deut 13:1 See that you do all I command you; do not add to it or take away from it</p>	<p style="text-align: right;">דברים יג, א</p> <p>(א) אֵת כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אַתּוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תוֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ</p>
<p>3a. Rashi Deut 4:2 Do not add – for example 5 chapters in tefillin, 5 species for the Lulav, 5 fringes for tzitzit, and similarly for do not subtract</p> <p>3b. Rashi Deut 13:1 Do not add – 5 compartments for tefillin, 5 species for lulav, 4 priestly blessings</p>	<p style="text-align: right;">רש"י דברים ד:ב</p> <p>(ב) לֹא תוֹסֵפוּ - כַּגֹּוֹן חֲמֵשׁ פְּרָשִׁיּוֹת בַּתְּפִילִין חֲמֵשׁ מֵינִין בְּלוּלָב וְחֲמֵשׁ צִיצִיּוֹת, וְכֵן וְלֹא תִגְרַעוּ:</p> <p style="text-align: right;">רש"י דברים יג:א</p> <p>לֹא תוֹסֵף עָלָיו - חֲמֵשׁ טוֹטְפוֹת בַּתְּפִילִין, חֲמֵשׁ מֵינִין בְּלוּלָב, אַרְבַּע בְּרֻכּוֹת בְּבִרְכַת כַּהֲנִים:</p>

II. Rabbinic Discussions

<p>4. B. Rosh Hashanah 28b R. Shaman b. Abba raised the following objection against this view: 'Whence do we learn that a priest who mounts the platform should not say, "Because the Torah has given me permission to bless Israel, I will add a blessing of my own, as for instance, The Lord, the God of your fathers, add unto you"? Because it says, Ye shall not add unto the word'.</p>	<p style="text-align: right;">תלמוד בבלי ראש השנה כח:ב</p> <p>מַתִּיב רַב שַׁמּוֹן בַּר אַבָּא: מִנֵּין לַכַּהֵן שְׁעוּלָה לְדוּכֹן, שְׁלֵא יֹאמֵר: הוּאִיל וְנִתְּנָה לִי תוֹרָה רְשׁוּת לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל - אוֹסִיף בְּרַכָּה אַחַת מִשְׁלִי, כַּגֹּוֹן +דְּבָרִים א + ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם - תְּלַמּוּד לּוֹמֵר +דְּבָרִים ד + לֹא תוֹסֵפוּ עַל הַדְּבָר.</p>
<p>5. Ecclesiastes Rabba 3:1 Reish Lakish said it is written "All these things which I have commanded to you, you shall keep – do not add to them and do not subtract from them." But righteous people add to them but do not subtract</p>	<p style="text-align: right;">קהלת רבה פרשה ג ד"ה א (יד) ידעתי</p> <p>אָמַר רֵישׁ לָקִישׁ כְּתִיב (דְּבָרִים י"ג) אֵת כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אוֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תוֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ, אֲבָל הַצְּדִיקִים מוֹסִיפִין עָלָיו וְאֵין גּוֹרְעִין מִמֶּנּוּ</p>
<p>6. B. Sanhedrin 29a Hezekiah said: Whence do we know that he who adds [to the word of God] subtracts [from it]? — From the verse, God hath said, Ye shall not eat of it neither shall ye touch it.</p>	<p style="text-align: right;">תלמוד בבלי סנהדרין כט:א</p> <p>אָמַר חֲזַקִּיָּה: מִנֵּין שְׁכַל הַמוֹסִיף גּוֹרַע - שְׁנֹאמַר + בְּרֵאשִׁית ג' + אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוּ.</p>

<p>7. B. Berachot 33b</p> <p>A certain [reader] went down in the presence of R. Hanina and said, O God, the great, mighty, terrible, majestic, powerful, awful, strong, fearless, sure and honored. He waited till he had finished, and when he had finished he said to him, Have you concluded all the praise of your Master? Why do we want all this? Even with these three that we do say, had not Moses our Master mentioned them in the Law (Deut. 10: 17) and had not the Men of the Great Synagogue come and inserted them in the Tefillah, we should not have been able to mention them, and you say all these and still go on! It is as if an earthly king had a million denarii of gold, and someone praised him as possessing silver ones. Would it not be an insult to him?</p>	<p>תלמוד בבלי ברכות לג:ב</p> <p>ההוא דנחית קמיה דרבי חנינא, אמר : האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעזוז והיראוי החזק והאמיץ והודאי והנכבד. המתין לו עד דסיים, כי סיים אמר ליה : סיימתניהו לכולהו שבחי דמרדך? למה לי כולי האי? אן הני תלת דאמרינן - אי לאו דאמרינהו משה רבינו באורייתא, ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקנינהו בתפלה - לא הוינן יכולין למימר להו, ואת אמרת כולי האי ואזלת! משל, למלך בשר ודם שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב, והיו מקלסין אותו בשל כסף, והלא גנאי הוא לו!</p>
--	--

III Adding / Subtracting and the Halakhic Process

<p>8a. B. Megillah 14a</p> <p>Our Rabbis taught: 'Forty-eight prophets and seven prophetesses prophesied to Israel, and they neither took away from nor added aught to what is written in the Torah save only the reading of the Megillah'. How did they derive it [from the Torah]? — R. Hiyya b. Abin said in the name of R. Joshua b. Korha: If for being delivered from slavery to freedom we chant a hymn of praise, should we not do so all the more for being delivered from death to life?</p> <p>8b. Rashi</p> <p>Except for reading the Megillah – and if you say that Hannukah candles were an innovation, by that time prophecy had ceased. But in the time of Mordechai, Haggai Zecharia, and Malachi still lived.</p>	<p>תלמוד בבלי מגילה דף יד עמוד א</p> <p>תנו רבנן : ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה. מאי דרוש? אמר רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה : ומה מעבדות לחירות אמרינן שירה - ממיתה לחיים לא כל שכן?</p> <p>רש"י מסכת מגילה דף יד עמוד א</p> <p>חוץ ממקרא מגילה - ואם תאמר : נר חנוכה כבר פסקו הנביאים, אבל בימי מרדכי היו חגי זכריה ומלאכי.</p>
<p>9. B. Shabbat 104a</p> <p>"These are the commandments" (Lev. 27:34) – teaches a prophet may henceforth [i.e., after Moses] make no innovations!</p>	<p>תלמוד בבלי שבת קד:א</p> <p>+ויקרא כז + אלה המצות - שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה!</p>

IV. Defense of Rabbinic Innovation

10. Maimonides Laws of Rebellion 2:9

A court has the authority to issue a decree and forbid something which is permitted and have its decree perpetuated for generations to come. Similarly, it has the authority – as a temporary measure – to release the Torah's prohibitions. What then is the meaning of the Scriptural prohibitions "Do not add to it and do not detract from it?" The intent is that they do not have the authority to add words of the Torah or to detract from them, establishing a matter forever as part of Scriptural Law. This applies to both the Written Law and the Oral Law. What is implied? The Torah states (Ex. 23:19) "Do not cook a kid in its mother's milk." According to the Oral Tradition, we learned that the torah forbade both the cooking and eating of milk and meat, whether the meat of a domesticated animal or the meat of a wild beast. The meat of fowl, by contrast, is permitted to be cooked in milk according to Scriptural Law. Now if a court will come and permit partaking of the meat of a wild animal [cooked] in milk, it is detracting [from the Torah]. And if it forbids the meat of fowl [cooked in milk] saying that this is included in "the kid" forbidden by Scriptural Law, it is adding [to the Torah]. If, however, the court says: "The meat of fowl [cooked in milk] is permitted according to Scriptural Law. We, however, are prohibiting it and publicizing [the prohibition] as a decree, lest the matter lead to a disadvantage, [causing people to say [eating the meat of] fowl [cooked in meat] is permitted, because it is not explicitly [forbidden] by the Torah. Similarly, [the meat of] a wild animal [cooked in milk] is permitted, because it is also not explicitly forbidden...Such an approach is not adding to the Torah. Instead it is creating safeguards for the Torah. Similar concepts apply in all analogous situations

רמב"ם ממרים ב הלכה ט

הואיל ויש לבית דין לגזור ולאסור דבר המותר ויעמוד איסורו לדורות וכן יש להן להתיר איסורי תורה לפי שעה מהו זה שהזהירה תורה לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו, שלא להוסיף על דברי תורה ולא לגרוע מהן ולקבוע הדבר לעולם בדבר שהוא מן התורה בין בתורה שבכתב בין בתורה שבעל פה, כיצד הרי כתוב בתורה לא תבשל גדי בחלב אמו מפי השמועה למדו שזה הכתוב אסר לבשל ולאכול בשר בחלב, בין בשר בהמה בין בשר חיה אבל בשר העוף מותר בחלב מן התורה, אם יבוא בית דין ויתיר בשר חיה בחלב הרי זה גורע, ואם יאסור בשר העוף ויאמר שהוא בכלל הגדי והוא אסור מן התורה הרי זה מוסיף, אבל אם אמר בשר העוף מותר מן התורה ואנו נאסור אותו ונודיע לעם שהוא גזרה שלא יבא מן הדבר חובה ויאמרו העוף מותר מפני שלא נתפרש כך החיה מותרת שהרי לא נתפרשה, ויבא אחר לומר אף בשר בהמה מותרת חוץ מן העז, ויבא אחר לומר אף בשר העז מותר בחלב פרה או הכבשה שלא נאמר אלא אמו שהיא מינו, ויבא אחר לומר אף בחלב העז שאינה אמו מותר שלא נאמר אלא אמו, לפיכך נאסור כל בשר בחלב אפילו בשר עוף, אין זה מוסיף אלא עושה סייג לתורה וכן כל כיוצא בזה.

+/השגת הראב"ד/ הואיל ויש לב"ד לגזור ולאסור וכו'. א"א כל אלה ישא רוח שכל דבר שגזרו עליו ואסרוהו לסייג ולמשמרת של תורה אין בו משום לא תוסיף אפילו קבעוהו לדורות ועשאוהו כשל תורה וסמכוהו למקרא כדאשכחן בכמה דוכתי מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא ואם גרע לפי צורך שעה כגון אליהו בהר הכרמל אף זה דבר תורה הוא עת לעשות לה' הפרו תורתך, ולא תמצא איסור מוסיף אלא במצות עשה כגון לולב ותפילין וציצית וכיוצא בהן בין לשעה בין לדורות בין שקבעה בדבר תורה בין שלא קבעה. +